

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 58. Bellicus Neapolitani Regis apparatus adversus Gallos.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](#)

conservaturum, ac in regiae tutelae pi- Sæcul. XV.
A.C. 1493.
gnus se, postquam Mediolanum transiis-
set, ducentos Lancearios relicturum in
urbe Astensi Aurelianensis Ducis impe-
rio subjecta, eique occupato Neapolis
regno, Tarentinum Principatum cessu-
rum. Ludovicus vicissim pollicitus est,
se Carolo, priusquam cum exercitu suo
e Galliis moveret, ducenta aurorum
millia mutuo daturum, unice in stipendia
militum suorum expendenda, postquam
vero Mediolani Ducatum reliquisset, se
ejus copiis quingentos quoque junctu-
rum Lancearios, ejusdem Ludovici im-
pensis usque ad belli exitum alendos;
huic exercitui liberum se concessurum u-
bique transitum, ac fluviorum trajectio-
nem, ac denique ad Genuensium portus
pro Gallicæ classis securitate, totidem,
quot libuerit, naves advehere, Franca-
rum Regi integrum fore.

§. LVIII.

*Bellicus Neapolitani Regis apparatus
adversus Gallos.*

Ferdinandus, cuius capiti hæc procella
imminebat, totus in eo erat, ut re-
centem conscriberet militiam, munitiora
lustraret loca, eaque præsidiis firmaret,
ac divisis undique copiis vias obsideret,
præcipue ut a cunctis, qui mutuas offe-
rebant,

Sæcul XV.
A.C. 1493

rebant, acciperet pecunias. Postea populi sui animos, eliminato omni metu firmare satagebat, ingentemque eis Gallicæ Nationis contemptum ingerebat, nec non consilii ab ea suscepti difficultatem exponens: Ergone, inquietabat Ferdinandus, Veneta & Florentina respublica, Ferrariæ Dux, atque summus Pontifex vel unquam concedent, ut admisso extero milite eorum ditiones deprædantium arbitrio expositæ premantur? nonne omnes isti Principes, cum de communia eorum caussa agatur, ad propulsandam Francorum vim vires suas jungent, ac in perniciem Gallorum jurabunt? certe nunquam Veneti libertatis suæ tenacissimi Gallis ad illorum ditiones aditum indulgebunt, quinimo et si forte illis, postquam eos diu tædiosa mora fatigarunt, tandem transitum concessuri essent, nihilominus tamen peregrini isti homines nonniſi longi, ac molesti itineris laboribus fracti ægre ad Neapolitani regni lymna penetrabunt, ubi postea excipientur a recenti exercitu, ac militibus bello exercitatissimis, qui eos nullo negotio oppriment, & quod amplius est, num forte Castellæ ac Arragoniæ Reges, quibus paret Sicilia, æquo animo tolerabunt, Franciæ imperio Neapolis regnum subjici, cum tamen merito pertimescere debeant, Gallos expugnata Neapoli pari

jurium

ea po-
metu
s Gal-
at,nec
itatem
dinan-
ublica,
ntifex
exte-
ntium
ne o-
mmuni
andam
nt, ac
certe
nacis-
am in-
s, post
arunt,
, nibi-
niines
labori-
gni li-
cipien-
s bello
egotio
, num
s, qui
tolera-
egnum
escere
li pari
urium

juriū obtentū ad Siciliā quoque vi- Sæcul. XV.
tricibus armis procursuros. A C. 1493.

§. LIX.

*Ferdinandus Gallorum apparatu
territus*

Rex Neapolitanus, quamvis ingentem rerum, viriumque suarum fiduciam verbis jactitaret, re tamen ipsa imminētis periculi consideratio terrorem eidem incusit; accessit etiam memoria malorum, quibus eum, suumque Patrem Andegavensis ac Calabriensis Duces pene oppresserant, unde præsentire videbatur, quæ timenda forent, si ipse Galliarum Rex adversus eum agmen duceret. Enimvero nec panicus erat Ferdinandi timor; qua ratione enim, cum jam olim a memoratis Principibus regno suo exutus esset, nunc audeat repellere impetus juvenis cuiusdam Regis, qui ipius fortissimo exercitui imperans hoc unum destinatum habet, ut ei coronam eripiat, quam sibi jure deberi contendit? Quod demum auxilio fretus, Gallo resistat Ferdinandus, qui Nobilium invidiam in se concitavit, & tyrannide populos suos adeo oppressit, ut his nil magis sit in votis, quam ejus jugum excutere, cum interea is nullius Italiae Principis antīciam sibi polliceri potest, quos omnes lassivit,